

CHỚ TƯỞNG BỎ

Cuốn sách Bên Thắng Cuộc của nhà báo Huy Đức vừa phổ biến trên internet đã gây ra những phản ứng sôi nổi trong cộng đồng người Việt tị nạn trong mấy ngày qua.

Rất nhiều người Việt hải ngoại tỏ vẻ vui mừng khi đọc thấy Huy Đức viết ra rõ ràng đầy chi tiết những sự kiện lớn như (1) Cải tạo Công thương nghiệp, (2) Nạn kiều người Hoa, (3) Tù cải tạo... để gần như chê trách, lên án những người cầm quyền Cộng sản; đồng thời khi viết về các lãnh tụ, quân nhân miền Nam, tác giả lại dùng những từ ngữ có tính trân trọng (như gọi Tổng Thống Thiệu, Đại Tướng Cao Văn Viên, Quân Lực VNCH...). Họ bày tỏ sự hài lòng và phổ biến qua điện thư, diễn đàn để giới thiệu như là một tác phẩm có tính khách quan, phản kháng lại với nhà cầm quyền Việt Cộng.

Lại không ít người thì bày tỏ sự nghi ngờ, dè dặt; và thậm chí có người lên án tác phẩm như một phương tiện tuyên truyền kín đáo của Hà Nội nhằm dễ dàng xâm nhập vào cộng đồng chống Cộng ở hải ngoại.

Trước tiên, chúng ta cần biết rằng hiện nay đang có nhu cầu giải độc, và tác giả lại là một người từ trong lòng xã hội CS, do đó, có quan điểm, góc nhìn hạn chế hoặc rất khác với chúng ta trong các vấn đề chính trị xã hội Việt Nam cận đại.

Đảng Cộng sản Việt Nam, sau hơn nửa thế kỷ cai trị đã gây ra vô vàn tội ác đối với Tổ quốc và nhân dân. Đó là điều hiển nhiên, không ai có thể phủ nhận hay biện minh, dù là người trong nước, người từng tham gia, ủng hộ cho Cộng sản.

Ngày nay, trước cao trào dân chủ của nhân dân, những người Cộng sản đang tìm cách tẩy rửa những tội ác tày đình, những vết nhơ bạo lực để xoa dịu quần chúng bằng cách đổ lỗi về những sự tàn bạo, vô lương của chính sách cai trị lên đầu những cá nhân hoặc đã qua đời, hoặc đã rời những chức vụ trong đảng và chính quyền.

Để biện minh cho những tội ác mà Hồ Chí Minh đảng Cộng sản đã gây ra cho dân tộc trong hơn nửa thế kỷ qua, hầu hết những người cựu cán bộ Cộng sản mà chúng ta biết đến qua danh xưng “phản tỉnh” đều tập trung vào việc lên án các bọn thủ phạm gây ác là “thoái hoá, biến chất...” Họ cho rằng những tội ác đều là hiện tượng trong những hoàn cảnh, giai đoạn nào đó. Như thế, có khác nào họ mặc thị cho rằng những đảng viên CS không biến chất đều là những người tốt. Họ gần như hoàn toàn không nhìn thấy cái ác vốn là bản chất của chủ nghĩa Cộng sản và được thi hành thông qua những đảng viên thuần thành.

Khi đề cập đến việc quá tàn khốc trong việc đánh tư sản, tác giả Huy Đức gán tội ác đó cho cá nhân Đỗ Mười là người chỉ huy chiến dịch đánh tư sản, trong lúc nêu ra những

than phiền của Võ Văn Kiệt, Nguyễn Văn Linh và các đảng viên cao cấp khác; coi những đảng viên CS này không nhuộm máu dân lành vô tội.

Trích: Theo ông Nguyễn Văn Trân, viện trưởng Viện Kinh tế Trung ương: “Khi bắt đầu chiến dịch, Bộ Chính trị chuyển anh Nguyễn Văn Linh sang làm Dân vận rồi đưa anh Đỗ Mười vào vì anh Đỗ Mười đã làm cải tạo công thương nghiệp ở Hà Nội. Anh Mười vào Sài Gòn áp dụng y chang những gì đã làm ở miền Bắc trong năm 1960”. Theo ông Hoàng Tùng: “Năm 1955, khi đánh tư sản ở Hải Phòng, Đỗ Mười cũng cho xóa sạch”. Ông Hoàng Tùng thừa nhận là thoạt đầu ông đã cùng ông Đỗ Mười vào Nhà khách Trung ương tại Sài Gòn (T78), viết bài ủng hộ chiến dịch này, nhưng sau thấy Đỗ Mười đánh cả tiểu thương ông bỏ về. Ông Mười hỏi: “Sao về?”. Hoàng Tùng nói: “Tôi theo anh, tôi sa lầy”.

Sự thật thì việc đánh tư sản ở miền Nam năm [1975] cũng là sự lặp lại việc đánh tư sản đã xảy ra ở miền Bắc hàng chục năm trước. Cũng là phó bản của chiến dịch cải cách ruộng đất đã làm chết oan ức hàng trăm ngàn nông dân trong thời gian 1953-1954. (*Bên Thắng Cuộc, trang 45*)

Huy Đức cố tình quên rằng cái chính sách căn bản của chế độ lấy học thuyết Cộng sản làm kim chỉ nam; dựa trên hai phạm trù đấu tranh giai cấp và bạo lực cách mạng.

Những người miền Nam, nói rộng ra, những người không Cộng sản đều có cách nhìn độ lượng, đa phương; do ảnh hưởng lối giáo dục dân chủ tự do, và những giáo lý đầy nhân ái của các tôn giáo. Phe Quốc Gia dù có chính nghĩa, có những thành viên học cao, hiểu rộng, được đào tạo đến nơi đến chốn; nhưng lại có cách nhìn dễ dãi, hời hợt trong các vấn đề chính trị. Vì thế, liên tiếp trong nhiều thập niên, trước hoặc sau 1975, trong chiến tranh võ lực cũng như chiến tranh chính trị, đều nhiều lần sụp vào cái bẫy lắt léo của Cộng sản mà đã dẫn đến mất miền Nam cũng như đang bị VC lấn sân tại hải ngoại.

Trong khi đó, những người Cộng sản thì luôn luôn nghi kỵ, nhìn sự việc bằng một lăng kính quan điểm soi mói tận tường để không bị sơ hở. Và cũng thế, khi hành động hay phát ngôn, họ đều thận trọng chọn lựa sao cho mục đích chính trị của họ phải hàm chứa trong từng việc làm, từng câu, từng chữ.

Tác giả Huy Đức sinh ra ở miền Bắc, mới 13 tuổi khi Cộng sản chiếm miền Nam. Chắc chắn ông ta đã hấp thụ giáo dục của đảng CS và từng “phấn đấu” để trở thành đoàn viên, đảng viên đảng Cộng sản. Vì nếu không là đoàn viên, thì không dễ gì trở thành một nhà báo; và nếu không phải là đảng viên, thì nhà báo đó không dễ gì gần gũi với các cấp lãnh đạo chớp bu để trò chuyện, phỏng vấn. Nên nhớ, năm 1983, Huy Đức đã được chọn đi Kampuchea với tư cách chuyên gia quân sự.

Dĩ nhiên, cũng như các cán binh Cộng sản khi tiếp xúc lần đầu với miền Nam phồn thịnh, họ đều vỡ mộng và nhìn nhận một thực tại cay đắng. Đó là sự thua kém mọi mặt của chế

độ miền Bắc mà tuyên truyền bịp bợm của Cộng sản đã che đậy, lừa bịp họ. Những Dương Thu Hương, Nguyễn Khắc Toàn, Trần Anh Kim cũng đã từng viết ra những điều trên. Nay đến lượt Huy Đức.

Trong một bài viết dài 8 trang in chữ nhỏ, không có tựa đề của nhà báo Phạm Đình Trọng đã nêu ra nhiều vấn đề sai lầm, tội ác của nhà cầm quyền Hà Nội để lên án sâu sắc bọn lãnh đạo, và chính ông ta cũng thú nhận chủ nghĩa CS là sai lầm. Có lẽ vì các luận điểm đó mà một nguyệt san của lính VNCH tại Nam Cali đã đăng với lời giới thiệu nồng nhiệt như một sự việc hiếm có.... Nhưng có ít nhất bốn đoạn trong bài viết, tác giả đã ca ngợi một thời kỳ lẫm liệt, một khí thế dũng mãnh “toàn dân một lòng” trong cuộc chiến “Chống Mỹ cứu nước” và mặc thị vinh danh những lãnh đạo CS thời đó như Hồ Chí Minh, Trường Chinh, Phạm Văn Đồng....

Nếu con em những người lính VNCH nói riêng, và đồng hương tị nạn nói chung, tin rằng một khi báo lính đã chọn đăng thì bài đó chắc chắn đáng tin cậy về những chi tiết lịch sử; họ sẽ có cái nhìn vô cùng sai lạc về bản chất cuộc chiến tranh Việt Nam, và chắc sẽ đem lòng tôn kính đối với bọn lãnh tụ CS thời đó. Họ sẽ coi những người lính VNCH chỉ là bọn đánh thuê của ngoại bang, trong khi đảng CS có công giải phóng dân tộc!!!

Vì cuốn sách dày nhiều trang, chứa đựng nhiều vấn đề; mà bài viết này thì chỉ có hạn, chúng tôi chỉ xin trích dẫn ra một đoạn sau để thấy tác giả Huy Đức đang chuyển cái tội ác của đảng CSVN qua vai “một vài cá nhân”, vì “nhiều người là ủy viên Bộ Chính trị cũng không được biết”. Ông ta cũng cho rằng ngoài bọn thoái hoá biến chất gây tội đó, thì “những người Cộng sản có lương tri cũng sẽ đón nhận sự thật một cách có trách nhiệm”.

***Trích:** Không chỉ thường dân, cho đến đầu thập niên 1980, nhiều chính sách làm thay đổi số phận của hàng triệu sinh linh như “Phương án II” 4, như “Z30” 5 cũng chỉ được quyết định bởi một vài cá nhân, nhiều người là ủy viên Bộ Chính trị cũng không được biết. Nội bộ người Việt Nam đã có nhiều đùng độ, tranh cãi không cần thiết vì chỉ có thể tiếp cận với lịch sử qua những thông tin được cung cấp bởi nhà trường và bộ máy tuyên truyền. Không chỉ các thường dân, tôi tin, những người Cộng sản có lương tri cũng sẽ đón nhận sự thật một cách có trách nhiệm. (Bên Thắng Cuộc, trang 9)*

Trong chương 2 nói về “cải tạo”, là một kế hoạch trả thù thâm độc, tàn ác của “Bên Thắng Cuộc”, Huy Đức chỉ mới dám nhận rằng:

***Trích:** Cho tới đầu thập niên 1990, quan điểm của Đảng về việc tập trung cải tạo vẫn còn khắc nghiệt. (BTC, trang 38)*

Vì đã có nhiều nhà bình luận lên tiếng về cuốn sách Bên Thắng Cuộc, phân tích trên nhiều khía cạnh nội dung; chúng tôi không dám đi xa hơn mà chỉ nêu lên một điểm chính: Huy Đức là người sinh ra, lớn lên, được giáo dục trong chế độ CS, từng phục vụ

đặc lực [cho] chế độ. Ngày này, nếu anh nhìn thấy và nói lên được đôi chút sự thật thì chúng ta cũng ghi nhận thiện ý đó. Nếu không khe khát để nhìn đây là tác phẩm có tính tuyên truyền khéo léo, che đậy, gỡ nguy cho đảng CS, thì cũng phải nhận rằng Huy Đức còn nhiều giới hạn mà những điều anh viết ra tuy có thật, nhưng chưa nêu ra hết cái gốc, cái nhân của sự việc. Đó là sự tàn bạo bản chất của chủ nghĩa Cộng sản và những kẻ tôn thờ chủ nghĩa đó.

Nhưng chúng tôi cũng cảm ơn Huy Đức đã tiết lộ nhiều tên tuổi miền Nam mà trước đây chúng tôi tuy biết là Việt Gian, Việt Cộng, nhưng thiếu bằng chứng cụ thể. Nay do chính một nhà báo Việt Cộng viết ra thì coi như chắc nịch (trường hợp Trần Kiên Đoàn hiện định cư ở Sacramento, California).

Trích: Ở Huế, chiều ngày 21-9-1975, Hiệu phó kiêm Bí thư Đoàn trường Nguyễn Tri Phương Trần Kiên Đoàn được Thành đoàn Huế giao phối hợp với Đoàn trường Đồng Khánh, dẫn 200 đoàn viên theo cửa Thượng Tứ vào Đại Nội. Trước khi đi, Thành đoàn ra lệnh: “Chuẩn bị khăn gói, thức ăn ba ngày, sẵn sàng chiến đấu”. Ông Đoàn kể: “Tụi tôi hỏi hợp: Mỹ quay lại hay binh lính Sài Gòn nổi dậy? Tới 3 giờ sáng thì mới hay tin sáng mai đổi tiền. Khi ấy tôi còn trẻ, hào hứng với những cái mới nên nghe nói một đồng tiền mới giá trị bằng 500 đồng tiền cũ cũng có cái gì đó tự hào. Sáng ra vẫn tả xung hữu đột đôn đốc đoàn viên hoàn thành nhiệm vụ”. (BTC, trang 41)

Mấy năm trước đây, khi Hoàng Minh Chính lên tiếng công khai chống đảng; đã có nhiều người Việt hải ngoại tâng bốc, tôn sùng ông ta, thậm chí còn áo dài khăn đóng quỳ lạy trước di ảnh của ông ta mà quên rằng ông ta chỉ chống đảng đương quyền chứ không hề chống lại chủ nghĩa Cộng sản. Thái độ vồn vập này cũng được dành cho cả Nguyễn Văn Trấn, Nguyễn Hộ, Bùi Tín... là bọn đồ tể đã nhuộm bao nhiêu máu đồng đội, đồng bào chúng ta.

Những người Quốc Gia đang hoạt động rất cần thiết phải đọc những bài vở, sách báo của CS để nghiên cứu nội tình của họ; biết khai thác những chi tiết mới để làm lợi cho sự đấu tranh. Nhưng luôn phải tỉnh táo để nhận thấy những mục tiêu thâm kín qua những câu văn có vẻ như đứng ở “phe mình”.

Xin phép mượn một thành ngữ bình dân để kết luận cho bài này: **Chớ tưởng bỏ!!!**

Đỗ Văn Phúc

December 19, 2012

<http://www.vietlandnews.net/forum/showthread.php?t=23326>

Lời bàn: ngay trên trang đầu cuốn sách *Bên Thắng Cuộc* của tác giả Huy Đức có ghi chép một số lời phê bình của một vài độc giả về cuốn sách này, một trong những lời phê bình như sau: "*Huy Đức viết công trình khảo cứu lịch sử đặc sắc này với lương tâm trong*

sáng và tay nghề lão luyện của một nhà báo chuyên nghiệp có trách nhiệm trước vận mệnh của đất nước. Có công minh lịch sử mới có **hòa giải dân tộc thực sự**" – Chu Hào, Nhà Xuất bản Tri Thức, Hà Nội, Việt Nam". Chung qui cũng lại là món "**Hòa Hợp Hòa Giải Dân tộc**" mà bạo quyền CS mơ ước bấy lâu nay thôi, nhưng không làm cách nào để lèo được người Việt Quốc gia văn minh hôm nay. Thật tình thì HHHGDT không khó, người csVN không cần phải tạo nên một quyển sách đồ sộ như thế, chỉ cần 1 - **phóng thích vô điều kiện các ACE tù nhân lương tâm & tù nhân chính trị (tù nhân bất đồng chính kiến với thuyết cs)**, và những người yêu nước ngay bây giờ, 2 - **cho toàn nước Việt Nam ta tự do biểu tình chống ngoại xâm (hiện nay là bọn t+)**, 3 - **ủng hộ đa đảng**, 4 - **thương và tử tế với đồng bào cùng một nước với mình**, và sau cùng 5 - **chấm dứt tuyên truyền lối bịch cho chủ thuyết Cộng sản**. Đây là những động tác tối thiểu mà "**đảng ấy**" có thể thực hiện để chứng minh cứ chỉ thiện chí cần thiết mà chương trình HHHGDT của người Việt Quốc Gia đòi hỏi. "**Đảng ấy**" có súng ống trong tay, có cả nước VN, lại dư thừa \$ bạc... thì sợ "đéo" gì mà không dám thực hiện những điều kiện dễ hơn ăn ớt như trên nhé? 😊 -- BKT.

Lê Phi Ô – December 24, 2012: Xin góp ý với bạn của tôi về cuốn sách "**BÊN THẮNG CUỘC**" của Huy Đức

-Huy Đức là một người cộng sản (cho dù ông ta là cộng sản phản tỉnh?!)

-Những tài liệu để Huy Đức viết "**Bên thắng cuộc**" đều dựa vào tài liệu của Việt cộng.

-Huy Đức vạch mặt, chỉ tên những kẻ hại dân, hại nước đã chết hoặc đã bị thất sủng (những kẻ mà không có điều kiện tự biện hộ).

-Tuyệt nhiên không vạch ra những sai lầm của "**Chủ nghĩa cộng sản**", sản sinh ra những nhân vật hại dân, hại nước và tay sai của cộng sản quốc tế mà đứng đầu là hồ-chí-hình (tôi không muốn viết hoa).

-Không tố cáo bộ máy cầm quyền Việt cộng hiện nay đang đàn áp đồng bào trong nước, đang bán nước và làm tay sai cho Tàu cộng.

-Chỉ riêng trận đánh Xuân Lộc từ ngày 09 tháng 04 đến 20 tháng 04 năm 1975 ông Huy Đức viết sai bét hoàn toàn không đúng sự thật.

-Ông Huy Đức (và có thể chủ trương của Bắc bộ phủ) với mục đích duy nhất là muốn giải độc để cứu vớt phần nào bộ mặt ghê tởm của nhà cầm quyền Việt cộng hiện nay mà người dân đã biết rõ và chán ghét.

-Cuốn sách "**Bên thắng cuộc**" chỉ ru ngủ được người dân quê hiền lành chất phác trong nước, những người Việt Quốc Gia hoặc người Việt không cộng sản mà lập trường chống cộng không vững!

-Người Việt Quốc Gia đã bị cộng sản lừa bịp khi hợp tác với chúng trong chiến tranh chống Pháp để rồi bị hồ-chí-minh ra lệnh thủ tiêu như thế nào xin mời đọc "Dòng sông Thanh Thủy" của Nhất-Linh.

-Đã bị cộng sản lừa bịp như thế nào khi chúng đề nghị ngưng bắn 4 ngày trong Tết Mậu Thân 1968.

-cộng sản không những lừa bịp người Việt Quốc Gia mà lừa bịp cả Thế giới trong hòa đàm Paris như thế nào, chắc chắn chúng ta không bao giờ quên!

-cộng sản lừa bịp chúng ta trong chính sách cải tạo như thế nào, còn nhớ không?!

-Còn nhiều thứ nữa nhưng tôi chỉ vắn tắt vài ý chính....

Và tôi thiết tha kêu gọi người "Việt Nam chân chính" - Người Việt Nam Quốc Gia - Người Việt Nam không cộng sản phải nhớ lại và thuộc lòng câu nói bất hủ của Cố Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa NGUYỄN VĂN THIỆU: "Đừng nghe những gì cộng sản nói, hãy nhìn kỹ những gì cộng sản làm!" -- Lê phi Ô 23 tháng 12 năm 2012

Nguồn: Internet E-mail by Lê Phi Ô, ĐPQ, QL-VNCH chuyển

*Đăng ngày Thứ Sáu, December 21, 2012
Cập nhật hóa ngày Thứ Hai, December 24, 2012 - Thêm ý kiến độc giả (LPO)
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/DD, ĐĐ11/TĐ1ND/SĐND, QL-VNCH*